

SOCIALE TANDHEELKUNDE

VERSLAG VAN DE ZIEKENFONDSRAAD OVER 1954

Van bovengenoemd verslag ontving de Redactie een exemplaar waaraan, voor zover het de tandheelkunst betreft, het volgende is ontleend.

In het overzicht van de tandheelkundige verzorging in enkele grote steden wordt met betrekking tot de voorziening in Amsterdam vastgesteld dat de behandelingsmogelijkheid ook in 1954 bij lange na niet toereikend bleek. De A.T.Z. had enige kleine, verouderde centra in de binnenstad opgeheven. De tandartsen die daar werkzaam waren gingen naar het centrum in Amsterdam Noord om daar hun medewerking te verlenen, zodat alle behandel-eenheden daar in gebruik waren. De wachtlijst in Noord kon nu worden weggewerkt. Elders in de stad moesten wederom vele verzekerden een geruime tijd wachten alvorens behandeld te kunnen worden.

Omtrent Utrecht wordt medegedeeld dat er van de zijde van de tandartsen bezwaar werd gemaakt tegen uitbreiding van de poliklinische behandeling.

De Vereniging van Haarlemse Ziekenfondsen overwoog uitbreiding van de poliklinische behandeling door opening van een nieuwe filiaal-polikliniek.

Met betrekking tot de schooltandverzorging wordt geconstateerd dat de moeilijkheden waarmede de diensten voor schooltandverzorging in 1953, als gevolg van de slechte gebitstoestand van de schoolkinderen, te kampen hadden in het verslagjaar nog talrijker en ernstiger waren geworden. In de eerste plaats geldt dit voor de bezwaren om de nodige tandartsen te vinden, als verklaring wordt genoemd enerzijds de drukke praktijk en de omstandigheid dat het werk voor velen niet aantrekkelijk is. Voorts wordt gememoreerd dat een toenemend aantal tandartsen voorstander blijkt van de behandeling der schoolkinderen in de eigen praktijk. De overgrote meerderheid van de Centrale Raad voor sociale tandheelkunde acht het echter uitermate twijfelachtig of langs deze weg een goede jeugdandverzorging kan worden tot stand gebracht, alleen al vanwege de gebrekkige opvolging van de verwijzingsadviezen.

De financiële zorgen zijn bij vele diensten toegenomen, terwijl de andere moeilijkheden der schooltandverzorging zich in het verslagjaar nog hebben uitgebreid. Nieuwe diensten werden opgericht in Doetinchem (zes gemeenten), Opsterland, Dokkum (5 gemeenten) en in Borculo met 6 naburige gemeenten.

In Drente waar een subsidie vanwege de Provincie tot een bedrag van f 50.000. voor de aanschaffing van twee dental-cars was toegezegd, stuitte de invoering af op de bezwaren der gevestigde tandartsen tegen behandeling op de scholen.

Aan het einde van 1954 waren 79 diensten voor schooltandverzorging in werking ten behoeve van ca. 575.000 leerlingen van de lagere scholen. Vele diensten omvatten echter niet alle 6 klassen.

In het verslagjaar werd o.a. van twee tandartsen een verzoek tot toelating als medewerker aan de ziekenfondsen afgewezen. Het ene geval betrof een tandarts die het als de gewoonste zaak der wereld beschouwde dat hij voorheen extra bijbetaling had bedongen van zijn ziekenfondspatienten en verklaarde dat hij na wedertoelating daarmede door zou gaan! Het tweede geval betrof uitoefening van een zitdag in een café, hetgeen door de Raad niet toelaatbaar werd geacht.

Aangaande de werkzaamheden van het T.C.I. wordt de verhouding tussen de controlerende tandartsen en de praktici zeer goed genoemd.

Nog steeds zijn er een aantal tandartsen dat controle bij zich aan huis niet toelaat. De taak der controlerende tandartsen wordt voortdurend omvangrijker door toenemende vraag naar tandheelkundige hulp en de noodzakelijke correspondentie.

Het aantal tandartsen dat in huisbehandeling medewerking verleent aan de ziekenfondsen is in 1954 gestegen van 1417 tot 1620.

Het verslag memoreert voorts de toenemende wrijving tussen de ziekenfondsen te Amsterdam en de A.T.V., waarvan de moeilijkheden aan het einde van het verslagjaar nog niet waren opgelost.

Aan de diverse statistische gegevens zij hier ontleend dat het aantal verplicht verzekerden om 31 december 1954 met 2% was gestegen tot 5.863574, het aantal vrijwillig verzekerden was met 19.000 gedaald en beliep 1.994520. Tezamen maken zij 73,6% van de bevolking uit: 54,9% verplicht en 18,7% vrijwillig.

De totale lasten voor de tandheelkundige hulp der verplicht-verzekerden beliep over 1953 f 16.349.569,—, voor de vrijwillig-verzekerden f 5.827.451,—.

De kosten per verzekerde stegen sedert 1952 voor de verplicht-verzekerden voor de tandheelkundige behandeling met f 0.24, voor de vrijwillig-verzekerden met f 0.17. In de huisbehandeling waren de totale kosten per verzekerde f 2,69, in de poliklinieken f 2,87 (voor Haarlem f 3,39).

Het aantal gesaneerden nam toe en bedroeg naar schatting bij de verplicht-verzekerden in 1952 ca. 15%, in 1953 ca. 17%, voor de vrijwillig-verzekerden 18%. Het aantal vullingen werd groter, dat der protheses verminderde.

De kosten der schooltandverzorging bedroegen voor de verplicht-verzekerden f 0,16, van de vrijw. verzekerden f 0,15. Een stijging ten opzichte van het vorige jaar met f 0,03, een en ander een gevolg van het toegenomen aantal kinderen.

In totaal werd aan tandheelkundige hulp in 1953 besteed f 22.176.020. Per medewerkende tandarts werd gemiddeld f 15,643,— uitgekeerd. B.